

(EEG) nr. 804/68 ingestelde extra heffing⁽⁴⁾, en van de algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht, heeft het Hof, samengesteld als volgt: O. Due president, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida en D. A. O. Edward, kamerpresidenten, R. Joliet, F. Grévisse, M. Zuleeg (rapporteur), P. J. G. Kapteyn en J. L. Murray, rechters; advocaat-generaal: C. Gulmann; griffier: D. Louterman-Hubeau, hoofdadministrateur, op 24 maart 1994 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De Gemeenschapsregeling inzake de extra heffing op melk, ingesteld bij Verordening (EEG) nr. 856/84 van de Raad van 31 maart 1984 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 804/68 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelprodukten, Verordening (EEG) nr. 857/84 van de Raad van 31 maart 1984 houdende algemene voorschriften voor de toepassing van de in artikel 5 quater van Verordening (EEG) nr. 804/68 bedoelde heffing in de sector melk en zuivelprodukten, en Verordening (EEG) nr. 1371/84 van de Commissie van 16 mei 1984 tot vaststelling van de nadere voorschriften voor de toepassing van de bij artikel 5 quater van Verordening (EEG) nr. 804/68 ingestelde extra heffing, en de algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht leggen een Lid-Staat niet de verplichting op, een regeling in te voeren op grond waarvan de verpachter de vertrekkende pachter een vergoeding moet betalen voor de bij de beëindiging van de pachtovereenkomst aan hem overgedragen referentiehoeveelheid, en kennen de pachter evenmin rechtstreeks een recht op een dergelijke vergoeding toe.

⁽¹⁾ PB nr. C 33 van 11. 2. 1992.

⁽²⁾ PB nr. L 90 van 1. 4. 1984, blz. 10.

⁽³⁾ PB nr. L 90 van 1. 4. 1984, blz. 13.

⁽⁴⁾ PB nr. L 132 van 18. 5. 1984, blz. 11.

ARREST VAN HET HOF

van 24 maart 1994

in zaak C-275/92 (verzoek van de High Court of Justice of England and Wales, Queen's Bench Division om een prejudiciële beslissing): Her Majesty's Customs and Excise tegen G. Schindler en J. Schindler⁽¹⁾

(„Loterijen”)

(94/C 120/09)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-275/92, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van de High Court of Justice of England and Wales (Queen's Bench Division) in het aldaar aanhangig geding tussen Her Majesty's Customs and Excise en G. Schindler en J. Schindler, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 30, 36, 56 en 59 EEG-Verdrag, heeft het Hof, samengesteld als

volgt: O. Due, president, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida en M. Díez de Velasco, kamerpresidenten, C. N. Kakouris, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse (rapporteur), M. Zuleeg, P. J. G. Kapteyn en J. Murray, rechters; advocaat-generaal: C. Gulmann; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 24 maart 1994 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *De invoer van reclamemateriaal en loterijbriefjes in een Lid-Staat ten einde de bewoners van die Lid-Staat te laten deelnemen aan een in een andere Lid-Staat te georganiseerde loterij, houdt verband met een dienstenverrichting in de zin van artikel 60 EEG-Verdrag en valt derhalve onder de werkingssfeer van artikel 59 van het Verdrag.*
2. *Een nationale wettelijke regeling als de Britse loterijwetgeving, die, behoudens in die wettelijke regeling bepaalde uitzonderingen, het houden van loterijen op het grondgebied van een Lid-Staat verbiedt, vormt een belemmering voor het vrij verrichten van diensten.*
3. *De bepalingen van het Verdrag betreffende het vrij verrichten van diensten verzetten zich niet tegen een wettelijke regeling als de Britse loterijwetgeving, in aanmerking nemende dat zij haar rechtvaardiging vindt in overwegingen van sociaal beleid en fraudebestrijding.*

⁽¹⁾ PB nr. C 187 van 24. 7. 1992.

ARREST VAN HET HOF

(Derde Kamer)

van 24 maart 1994

in zaak C-71/93 (verzoek van het Arbeidshof te Gent om een prejudiciële beslissing): G. Van Poucke tegen Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen en Algemene Sociale Kas voor Zelfstandigen⁽¹⁾

(„Sociale zekerheid van migrerende werknemers — Vaststelling van toepasselijke wetgeving”)

(94/C 120/10)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-71/93, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van het Arbeidshof te Gent (België), in het aldaar aanhangig geding tussen G. Van Poucke en 1. Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen en 2. Algemene Sociale Kas voor Zelfstandigen, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 1, 2, 13 en 14 quater van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gecodificeerd bij

Verordening (EEG) nr. 2001/83 van de Raad van 2 juni 1983 ⁽²⁾, heeft het Hof (Derde Kamer), samengesteld als volgt: J. C. Moitinho de Almeida, kamerpresident, F. Grévisse (rapporteur) en M. Zuleeg, rechters; advocaat-generaal: C. Gulmann; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 24 maart 1994 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Een beroepsmilitair in actieve dienst in België valt binnen de personele werkingssfeer van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, wanneer hij naar nationaal recht onderworpen is aan de algemene regeling inzake verzekering van werknemers tegen ziekte en invaliditeit, sector geneeskundige verzorging.
2. De werkzaamheden die een binnen de werkingssfeer van de verordening vallende persoon als ambtenaar verricht, zijn werkzaamheden in loondienst in de zin van artikel 14 quater houdende bijzondere regels voor personen die gelijktijdig werkzaamheden in loondienst op het grondgebied van een Lid-Staat en werkzaamheden anders dan in loondienst op het grondgebied van een andere Lid-Staat uitoefenen.
3. Met betrekking tot de werkzaamheden anders dan in loondienst moet de in artikel 14 quater, lid 1, onder a), van de verordening bedoelde wetgeving worden toegepast alsof die werkzaamheden in de betrokken Lid-Staat waren uitgeoefend.

⁽¹⁾ PB nr. C 114 van 24. 4. 1993.

⁽²⁾ PB nr. L 230 van 22. 8. 1983, blz. 6.

ARREST VAN HET HOF

(Derde Kamer)

van 24 maart 1994

in zaak C-148/93 (verzoek van Bundesfinanzhof, om een prejudiciële beslissing): 3M Medica GmbH tegen Oberfinanzdirektion Frankfurt am Main ⁽¹⁾

(„Gemeenschappelijk douanetarief — Sandaal en schoen bestemd om over een gipsverband te worden gedragen — Tariefindeling”)

(94/C 120/11)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-148/93, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van het Bundesfinanzhof in het aldaar aanhangig geding tussen 3M Medica GmbH en Oberfinanzdirektion Frankfurt am Main om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van post 9021 van het gemeenschappelijk douanetarief, in de versie van Verordening (EEG) nr. 2587/91 van de Commissie van 26 juli 1991 tot wijziging van bijlage I van Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en

statistieknamenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief ⁽²⁾, heeft het Hof (Derde Kamer), samengesteld als volgt: J. C. Moitinho de Almeida (rapporteur), kamerpresident, F. Grévisse en M. Zuleeg, rechters; advocaat-generaal: M. Darmon; griffier: J.-G. Giraud, op 24 maart 1994 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Een sandaal en een schoen, met een buitenzool van kunststof en een bovendeel van textiel respectievelijk kunststof, bestemd om over een gipsverband aan de voet te worden gedragen, zijn geen „orthopedische artikelen” in de zin van post 9021 van de gecombineerde nomenclatuur (1992).
2. Bedoelde artikelen kunnen niet worden beschouwd als „artikelen” of „toestellen” voor de behandeling van breuken in het beendergestel (postonderverdeling 9021 19 90) of als delen of toebehoren van orthopedische artikelen of toestellen of van artikelen of toestellen voor de behandeling van breuken in het beendergestel.

⁽¹⁾ PB nr. C 142 van 20. 5. 1993.

⁽²⁾ PB nr. L 259 van 16. 9. 1991, blz. 1.

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET HOF

van 11 maart 1994

in zaak C-6/94 R: Descom Scales Manufacturing Co. Ltd tegen Raad van de Europese Unie ⁽¹⁾

(„Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorwaarden — Definitieve anti-dumpingrechten”)

(94/C 120/12)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-6/94 R, Descom Scales Manufacturing Co. Ltd, vennootschap naar Koreaans recht, gevestigd te Seoul (Korea), vertegenwoordigd door P. Didier, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van L. Mosar, advocaat aldaar, Rue Notre-Dame 8, tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigden: B. Hoff-Nielsen en J. Monteiro, bijgestaan door P. Bentley), betreffende een verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging ten aanzien van verzoekster van Verordening (EEG) nr. 2887/93 van de Raad van 20 oktober 1993 tot instelling van een definitief anti-dumpingrecht op de invoer van bepaalde elektronische weegschalen van oorsprong uit Singapore en uit de Republiek Korea ⁽²⁾, heeft de president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen op 11 maart 1994 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
2. De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

⁽¹⁾ PB nr. C 43 van 12. 2. 1994.

⁽²⁾ PB nr. L 263 van 22. 10. 1993, blz. 1.